

надѣжда, че неговитѣ неуморни трудове, ако и късно, ще принесатъ що-годѣ плодъ, и наистина той неостана излъганъ въ благитѣ си надежди.

Въ това врѣме учителтъ не само, че сполучи да опитоми едни недодѣлани челоувѣци, но юще ги направи да бѣдѣтъ умни и трудолюбиви хора, които испърво бѣхж прѣдани на лѣнността и сѣкакви развратности. Тѣ са научихж какъ рѣдовно да орѣтъ и да засѣватъ земята; а дѣто имаше непотрѣбна гора и трънакъ искоренявахж го и на това мѣсто разработвахж ниви и насаждахж лозю. Спорѣдъ това станахж имотни и богати селени, които са отличавахж отъ другитѣ околни села. Тамъ сичко стана урѣдно и сѣкѣдѣ весело; селскитѣ улици са очистихж отъ калъ и нечистота, и дѣто имаше локви и мочюри насипахж ги съ пѣсѣкъ и направихж *калдаржми*. Нийдѣ са невиждахж издѣхнали животни—котки, кучета и други добитѣци, на който отъ миризмата излазятъ сѣкакви болести. На сѣкѣдѣ у селото насадохж вѣрби и други дървета, отъ който са прѣчистя въздуха и селото са виждаше като една градина. Юще той ги научи занаяти да си изработватъ сами щото имъ трѣбва и да са не харчатъ съ купуваню на чюжди рѣкодѣля: ако ви е драго да носите хубавичко, думаше имъ учителтъ, изработете си го самички, а не да са труфите съ което ви неприлича—онова е хубаво, що си изработи човѣкъ съ рѣцѣтъ, а не да го купи скѣпо и скѣпо. Тѣй са научихж не само мѣжѣтъ, но и жени, дѣца са зехж за работа и станахж еднакво работни и добри хора.

Но както си е обикновенно да има на сѣкѣдѣ измѣжду добритѣ и нѣкои непослушни ленивци, които не приематъ отъ наука и които си оставатъ до край опорити и вироглави пакостници, тѣй и въ това село останахж мнозина такива, да ги назовемъ нехранимайковци. Тѣ са непокорявахж никому и ходяхж да правятъ сѣкакви пакости на сѣсѣдитѣ си; испървомъ хва-